

[Arbejdsministeren]

produktivitetsfremme og modernisering af vores produktionsapparat.

Der vil endvidere blive gennemført en meget kraftig udvidelse af den statslige låntagning i udlandet med henblik på videreudlån uden kursrisiko til danske virksomheder gennem de såkaldte K-låneordninger.

Vi er desuden nu ved, som bebudet i tiltrædelseserklæringen, at afslutte en omfattende gennemgang af samtlige erhvervspolitiske støtteordninger med henblik på at sikre den bedst mulige prioritering af de foranstaltninger, der sigter på at fremme effektivitet og tilpasning inden for erhvervslivet. Regeringen fortsætter samtidig bestræbelserne på at tilrettelægge statens indkøb på en sådan måde, at danske virksomheder får tilfredsstillende konkurrencebetingelser i forhold til udenlandske leverandører.

Værftsindustrien er et meget alvorligt problem i den nuværende beskæftigelsessituation. Den danske værftsindustri, som i en international sammenhæng må siges – hvis man ser væk fra alle de subsidieordninger, der eksisterer – at være en branche, der er præget af meget betydelig effektivitet og konkurrencedygtighed, står ikke desto mindre over for meget store vanskeligheder i den allernærmeste fremtid. Den internationale værftskrise og de nationale støtteforanstaltninger, jeg nævnte før, som krisen har trukket med sig, har allerede medført betydelige indskrænkninger herhjemme. Regeringen har på forskellig måde søgt at bidrage til og vil fremtidig bidrage til, at den størst mulige del af den danske værftsindustri kommer intakt igennem vanskelighederne. I den forbindelse vil også regionale hensyn spille en afgørende rolle. Det er bl. a. sket gennem fremrykning og placering på forskellige skibsværfter af skibsordrer fra samfundets side. Der er for nylig taget initiativ til en fornyet gennemgang af mulighederne for fremrykning af planlagte skibskøb. Regeringen søger endvidere at sikre, at salget af skibe til udviklingslandene fra danske værfter kan foregå på konkurrencedygtige betingelser.

Endelig vil jeg fremhæve, at vi på store og væsentlige områder i det danske samfund har mulighed for at gøre en forstærket indsats for på samme tid at dække åbenlyse samfundsmæssige behov og stimulere beskæftigelsen gennem et forstærket samarbej-

de mellem aktiviteter og initiativer i den offentlige sektor og initiativer og aktiviteter i den private sektor. Jeg tænker selvfølgelig her på områder som miljø, energi, byfornyelse, sanering. Her ligger der nogle opgaver, hvor vi vil se, når vi går i gang med løsningen, at beskæftigelsen bliver forbedret, uden at vi samtidig belaster betalingsbalancen, eller uden at den belastning, der kan blive tale om, er af afskrækkende størrelse. Der vil endog på flere felter – det gælder vel ikke mindst energispareområdet – kunne blive tale om en direkte forbedring af betalingsbalancen. Jeg tror, denne nye sektor – altså sektoren med miljø, energi, byfornyelse, energispareforanstaltninger osv. – i fremtiden vil komme til at spille en stadig større rolle i vores beskæftigelsesdiskussion – på linje med en aktiv erhvervsolitik.

Det er klart, at ud over de generelle foranstaltninger, som er iværksat for at fremme beskæftigelsen i vores samfund, er der behov for særlig indsats for at hjælpe særlig hårdt ramte grupper af arbejdsløse. Det drejer sig om de unge, det drejer sig om de langvarigt arbejdsløse, det drejer sig om kvinderne. Flere af sådanne specielle initiativer og foranstaltninger er allerede gennemført, andre er under overvejelse i regeringen. Jeg vil gerne sige, at når vi prøver at sætte ind for at støtte disse særlige grupper, så er det ikke, fordi vi mener, at det kan erstatte en aktiv erhvervs- og beskæftigelsespolitik. Vi mener, det er et nødvendigt supplement. Vi har samtidig den opfattelse, at det ikke kan være staten alene, der iværksætter disse ting. Vi må tilstræbe et meget positivt samarbejde med de lokale myndigheder, ikke mindst i kommuner og amter, for at give en ramme for lokalt initiativ, og samtidig må vi tilstræbe, at de initiativer, vi tager, møder forståelse hos arbejdsmarkedets parter. Alle de initiativer, vi har taget, er sket i et snævert samarbejde med de kommunale myndigheder og med arbejdsmarkedets parter, på landsplan som på lokalt plan.

Lad mig vende tilbage til de unges problemer. Vi har i dag ca. 65.000 unge under 24 år, der er arbejdsløse, unge, der søger at finde fodfæste på arbejdsmarkedet, men som på grund af arbejdsløsheden får den værst tænkelige start på arbejdslivet, et problem, der, hvis det ikke løses, rejser uhyggelige perspektiver for den fremtidige udvikling i vort sam-